

No. 1 (325)

O. Razvalauskas

5 Thomas Pk.

Boston Mass.

VYTIS

(The Knight)

SKRIAUDŽIŲ BAŽNYČIA, LIETUVOJE.

Sausis-January 31, 1932

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

KNIGHT LIFE IN JERSEY CITY By Lou Kappil

At a party given by one of the K of L members I happened to meet a few Bayonne Knights who happened to be present at this affair.

After seeing John WALRUS Bray trying to imitate Frankenstein and a few other oily city Knights wishing to do something unusual I must admit that they acted worse than a bunch of young Hoodlums. Will Charlie Palookas, the budding young lawyer, of Bayonne, (When will he ever blossom) try to teach some of these Bayonne barbarians some manners (Why they even threatened my hide.)

I still maintain that Jersey City has the edge over Bayonne in every respect. Any Bayonne Knights doubting these words kindly correspond with me and these prophetic words shall be proven.

One of the reasons that the Bayonne Knights are invited to Jersey City parties are that they are looked upon as someone out of the ordinary. When the Jersey City "Ites" gaze upon these savages they become bewildered and awed just like some of the children looking at these animals in the Bronz Zoo.

Now for some local news. Didja know that a member of the newly elected executive board is suffering from a disease known as Big Head?

Helen Haduca is near — sighted. Eleanor Josaitis is actually afraid of the dark.

Alice Lecowitch gave (?) the air and is trying to snare some one else. (Good Luck! Chances are good).

Joe Kazawic dispises short guys. (You SHRIMP).

Tessie Stolpun is the dream girl of three fellows of the club.

Charles Bason is the best cocktail mixer in town.

Nora Stolpun is the niftiest dancing instructress around (She taught this bird).

Mike Martinkus reads "Nicks Carter's" for a pastime.

Eleanor Matulewich has a fancy for laundry truck drivers.

Lou Ketvirtis is mooning again dese days.

Whitey Zabatka lost his best girl to his old rival.

Bill Bason trying to find a girl that will not bore him of her in a week.

John Zvirblis is not a bit ticklish (He only pretends, try it when you're alone.)

Margie Bason is a wonderful fortune teller (Why? Because she predicted great of me) Oh yeh!

Anna Machonis has to guzzle down a glass of tea before singing in a choir. (From now on guzzle down three glasses of strong tea).

Andy ROOSTER Chick does a wonderful imitation of Charlie Paddock, The fastest human, on a dance floor doing the flat iron strut.

Pete Luckasavich spent fifty two cents on a girlfriend one night and thought he owned her for the whole evening.

The newly elected board of officers should make this year a year that will be written down in the K of L history. I hope so.

PER "MŪSŲ VILNIŲ" Į SOSTINĘ VILNIŲ!

Nėra Lietuvoje kito tokio žurnalo, kuris eitų kas 10 dienų gražaus didelio formato 24 puslapių, yra tik vienas žurnalas "MŪSŲ VILNIUS".

"MŪSŲ VILNIUS" gina Vilniaus reikalus, rašo kuo plačiausiai Vilniaus vadavimo reikalais, deda daug gražių iliustracijų iš Pavergtosios ir Laisvosios Lietuvos. Jis atsidėjęs seka Amerikos ir kitų kraštų lietuvių gyvenimą.

"MŪSŲ VILNIUS" punktualus žurnalas. Jis pasirodo kiekvieną 10, 20 ir 30 dieną kiekvieno mėnesio.

"MŪSŲ VILNIUJE" bendradarbiauja žymūs publicistai, rašytojai, kaip prof. M. Biržiška, V. Bičiūnas, Petras Babickas, K. Berulis, J. A. Herbačiauskas, Liūdas Gira, Liūdas Do vydėnas, K. Inčiura, Lazdynų Pelėda-Lastauskienė, Vygandas — d-ras J. Purickis, Petras Ruseckas, d-ras Rutenbergas, Matas Šalčius, kan. J. Tumas-Vaižgantas, J. Ziminskas, prof. Z. Žemaitis, M. Aldonis ir visa eilė okupuotos Lietuvos rašytojų. Redaguoja V. Uždavins.

"MŪSŲ VILNIUS" žengia tvirtais žingsniais į penktus metus. Jame rasite gražiausios medžiagos, gražiausių straipsnių, gražiausių iliustracijų, visiems artimų minčių.

"MŪSŲ VILNIUS" pigus žurnalas. Metams kainuoja 7 litai, pusmečiui — 4 litai. Užsieniuose — 20 litų.

Vieną numerį gausite nemokamai susipažinti. Kas surinks 6 prenumeratas, tas septintą gaus nemokamai.

Rašykite šiuo adresu: Kaunas Daukanto gatvė 3. Skambinkite telefonu 10-88.

MALONŪS UŽJURIO BROLIAI IR SESĖS.

Gal jau girdėjote, kad 1932 metais didžiausias viso pasaulio lietuvių jaunimo laikraštis.

"PAVASARIS"

Švenčia savo 20 metų jubiliejų. Didelė dalis Lietuvos ir užsienio lietuvių jaunimo jau 20 metų su di-

didžiausiu džiaugsmu pasitinka kiekvieną gyvą, linksmą, įdomų šio laikraščio numerį. "Pavasaris" gi džiaugiasi, kad jam pasisekė atspėti lietuvių jaunimo širdį, atspėti kas lietuviui miela ir brangu.

"PAVASARIS" skaitydami, sužinosite, kas dedasi Lietuvoj, kaip gyvena ir juda, likę Lietuvoj, Jūsų broliai ir sesutės.

"PAVASARIS" rasite daug gražių Lietuvos istorijos apysakų, rasite apdainuotas Jūsų tėvynės laukus, senų tėvelių bakužes. "PAVASARIS" dvelkia Lietuvos miškų oru ir skamba Lietuvos paukštelių dainomis.

"PAVASARIS" rasite vaidinti tinkamų komedijų, monologų, špousų, gražių apysakų, aprašymų, labai daug gražių Lietuvos gyvenimo paveikslų.

"PAVASARIS" skirtas, visam pasauliui išsibasčiusiam, lietuvių jaunimui.

"Kad Jūsų "PAVASARIS" būtų dar dažnesnis. Taip ilgu jo laukti. Gyvendama užsieny, be "Pavasario" tur būt jokiū būdu nenurimčiau. Mano mylimiausias "Pavasaris" ypač šimet, labai įdomus" — K. Rakauskaitė, Haupstr. 121, Berlin, Schoeneberg. (Ištrauka iš laiško) Tokių laiškų "Pavasaris" susilaukia labai daug.

Jaunime, pažink, šį taip nuoširdų savo draugą. Pats jį užsirašyk ir užrašyk jį savo giminėms bei pažįstamiems.

"PAVASARIS" metams kainuoja tik 5 litus. Užsienyje metams 1 doleris. Latvijoje, Vokietijoje ir Estijoje tiek pat ir Lietuvoj.

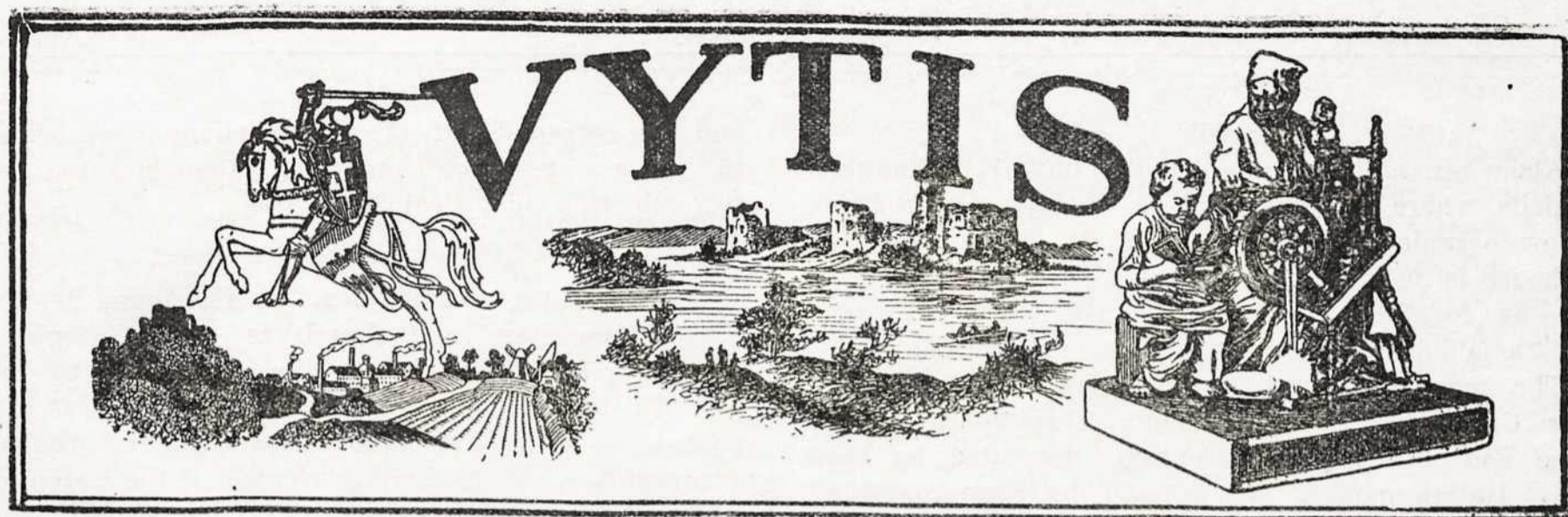
"PAVASARIO" Redakcijos ir Administracijos adresas: Kaunas, Mickevičiaus gatvė 28.

Krutami Paveikslai iš Lietuvos Vyčių
Liepos mėn. 4 d. ir Lietuvos.

Šia proga noriu pasiūlyti įvairioms kuopoms naujausių filmų apie Lietuvos Vyčių veikimą, apie jų pramogą, ir Lietuvos puikius reginius. Jeigu Tamstos įdomaujatės tomis filmomis, kreipkitės pas: J. K. Milius, 3251 So. Union Avenue, Chicago, kuris mielai patarnaus jums parodydamas naujausius įvykius šiame pasauly už labai prieinamą kainą.

KARALIAUS SAPNO IŠAIŠKINIMAS.

Vienas dar į prietarus tikis valdovas kartą sapnavęs tris muses: vieną riebią, antrą liesą ir trečią aklą. Rytą valdovas kreipėsi į burtininką, kuris taip išaiškino jam sapną: "Riebi musė — tai tavo ministeris; liesa musė — tavo tauta ir akla musė — tai tu pats, mano valdove."

Published by the *KNIGHTS OF LITHUANIA*, 4736 South Wood Street, Chicago, Illinois.

METAI XIV.

SAUSIS-JANUARY 31 D., 1932 M.

NO. 1 (325)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Francis J. Zdankus

CATHOLIC LITHUANIA

Lithuania, the land of our fathers, has particular interest to the catholic, for the country is rich in catholic tradition, beautiful religious legends, earnest inward and outward manifestations of Catholic faith of its people. Let me briefly mention here a few of them:

Wayside Shrines

As soon as the traveler enters the country his eye is attracted to the wayside shrines and crosses, for the Lithuanian's "religious nature has found expression in the thousands of crosses and shrines, decorated with wooden statuettes, which are to be found all over Lithuania, in cemeteries and churchyards, near homesteads at crossroads, along the rivers and lakes, and by the wayside. These crosses and shrines... are always original and interesting, and very often truly beautiful. Not only do the Lithuanians, uneducated peasants and intellectuals alike, love them, but many foreigners traveling in Lithuania have been fascinated by them. The Lithuanian painter, Adomas Varnas, has photographed over 3,000 of them. Wherever he has exhibited these photographs (notably at the Monza Exposition of Decorative Arts at Milan) they have attracted wide attention among art lovers and the general public alike." (E. J. Harrison, Lithuania 1928).

Generally each of these shrines or crosses has a story with a reason for its existence. It was erected either in an appeal to God for some favor, in gratitude for a favor that was granted, or as an outward manifestation of a strong inner religious feeling. For instance, in the Smilgiai parish, near the Valiliškiai hamlet, is a cross about ten feet high, the usual size, with this inscription on it: From plague, famine, fire, and war, save us, O-Lord! In 1928 many people, hamlets and towns erected such crosses or shrines in commemoration of the tenth anniversary of Lithuania's independence. It is a beautiful, in a way a national, custom of the country.

Before the World War (and Lithuania was the battleground of the German and Russian armies) demoralized this custom, people generally met evenings at these shrines or crosses and in a body said prayers appropriate to the day, feast or season of the year.

A small collection of the typical Lithuanian crosses can be seen in the garden of the War Museum in Kaunas, the temporary capital of Lithuania.

Historical Churches

Some of the Lithuanian churches are attractive because of their beautiful, peculiarly own, architecture, paintings, sculpture and other art treasures; others because of their historical interest, some because of both reasons. A characteristically old church in Kaunas, the provisional capital of Lithuania, is a red brick church built by the Grand Duke Vytautas the Great (1350-1430) of Lithuania in 1400, near the bank of the Nemunas River in commemoration of a battle with the Tartars, from which he barely escaped with his life. It is built cruciform, with a Gothic interior, has a high octagonal belfry attached to it in front, with the entrance into the church at the bottom of it. This church is a reminder of the ages when Lithuania was much larger, a great European power, when her borders extended to the Black Sea and almost to the gates of Moscow; was a bulwark of European civilization, withholding many an onslaught of the then powerful Tartars of the East.

In Vilna, the historic capital of Lithuania, is the beautiful, brown, of Gothic architecture, church of St. Anne, built by Vytautas for his wife Anne. It stands before the large church of the Bernardinians, of the same color, and consequently makes it appear smaller than it actually is. Vilna is a veritable city of churches.

Another of the thirty churches built by the Grand Duke Vytautas is at Zapyškis, a small town in a valley, by the left bank of the Nemunas River, about thirteen miles down from Kaunas. It is said to have been built about the year 1402, on the site of a pagan shrine whose altar is still pointed out to the visitor. The church is not large, but it has a characteristically deeply sloping roof which makes the walls appear as if partly sunk in the ground. There is a fantastic legend to explain that. Another legend is told that at the same time in the past a stag swam the Nemunas River, bringing between its antlers an unusual picture of our Redemer to the church where it still hangs.

Pazaislis

About six miles in another direction from Kaunas is Pazaislis, where in a beautiful pine forest, rests a convent now occupied by the Sisters of St. Casimir, whose motherhouse is in Chicago, where this religious congregation was founded. It was formerly the monastery of the Camaldol monks, who had come from Italy.

The monastery was planned by Italian masters, built by the Chancellor of Lithuania, Christopher Pacas, near the end of the XVIIth century, decorated by the masterly Italian monks. It is said to have cost the Chancellor about eight barrels of gold. The church is baroque in style, as are many of them that were built in Lithuania in that century, noteworthy for its rare hexagonal form, its concave front and its wonderful stucco work and frescoes. The whole convent is remarkable for the strict symmetry of its plan. It has suffered much from the hands of vandals, chiefly from the Russian Orthodox monks who occupied it from 1840 to 1914, after the expulsion from it of the Camaldoli monks. They covered up or repainted many of its frescoes, because the subjects displeased them, and removed seven of its altars. During the World War the copper roof was taken from the church and consequently the exposing to the weather caused serious damage to the frescoes and other parts of the interior; the costly sarcophagus of the founder and the family disappeared,

and the catacombs of the Camaldolians were broken into. The sisters very pleasingly conduct the visitors through this historical institution.

Places of the Religious.

Near the Baltic Sea, at Kretinga, is a Franciscan monastery and church to which people make distant pilgrimages during the feast of St. Anthony. Thirty-five miles south-west of Kaunas, at Mariampolė, is a monastery and motherhouse of the Marian congregation, which also has charge of the parish church and conducts a high school, stressing the classics. A few former Americans are among the monks and the students. An active branch or a province of this congregation is in the United States. The Dominicans, under the leadership of an American, Father Bonaventure Pauliukas, O. P., plan to re-establish themselves in Lithuania, first taking over their old monastery and parish church of Raseiniai. The church here was built over 500 years ago. There are also other houses of religious in Lithuania. The Jesuits have a high school in Kaunas and a novitiate and trade school in Pagryžiavis, near Tytuvėnai, which has a former Franciscan church of St. Anthony, noted for its feast of Portiuncula. The Sisters of the Poor in Mariampolė teach in schools and do manual work, especially in their own printing shop.

(To be Continued).

A PROCESSION TO ŽEMAIČIŲ KALVARIJA.

Senelis.

PO RYTINES VALSTYBES

(Tęsa)

Štai jau ir Elizabeth'as. Bematant sustojome pas kun. Simonaitį, kuris mus maloniai priėmė. Jo pagelbininkas kun. Kinta aprodė bažnyčią, parapiinę svetainę ir naujai rengiamą teniso aikštę, kuri bus skiriama vietiniam jaunimui.

Apžiūrėję visą grįžome klebonijon, kur pasišnekučiavom apie Vyčių 19-tą Seimą, kuris įvyksta Brooklyne. Žodis po žodžio vis traukėme tolyn, kol nepriėjome prie muzikos. Tada mūsų vadas perstatė mūsų "Paderewskį" — P. Luizą, kuris paskambino keletą lietuviškų liaudies dainelių. Gi ar nepradės visi dainuoti! Kaip kuris tik gali. J. Sadauskas net išdrįso sudainuoti "Vilniaus Kalneliai". Kun. Simonaitis, kuris yra gabus pianistas, taip gi neatsisakė pažaisti piano raktais ir palinksminti

mūsų puikiais klasiniais muzikos kūrniais.

Apie 10:30 min. vėl iš naujo sujudome ruoštis į kelionę. Ši kartą traukėme tiesiog į Brooklyną, kur turėjo įvykti Vyčių Seimas. Kun. Karužiškis paėmė keturias paneles ir studentą J. Pranckietį į mūsų karą, o mes penkiese su kun. Simonaičio "Ažuolo Žemė" traukėme į tą didžiulį miestą.

11 val. vak. privažiavome New York'o miestą, pagal Atlantiką nutiestą. Važiuojame New Yorko gatvėmis ir stebimės to miesto mūrais ir didelėmis šviesomis. Cleveland'e tokių mūsų nėra, tat mes galvas atmetę, žiūrėjome į dangų ir skaitėme kiekvieno namo aukštus. Nepasijutome, kaip mes atsidūrėme didžiulame New York'o tunely, per kurį reikia važiuoti gan ilgai. Per

ši tunelį važiuoti reikia gan greitai, nes šalyse stovi policmonai ir nuolat kartoja "Come on! Come on!", o jei nesiskubinsi, dar bara ir areštuoja. Mums tas buvo naujienybė — Clevelande žmonėms liepia palengva važiuoti, o čia atvirkščiai.

Šiaip taip išsiraitėme pro Brooklyno gatves ir atsiradome prie Liet. Vyčių 41-mos kuopos klubo kambarių. Įeiname vidun persiskiriame su pinigais, už kuriuos gavome saują tikių ir antrašų, nurodančių mūsų gyvenamas vietas laike Seime. Visa atrodo puiku, tik truputį liūdna, kad mūsų vadas vėl grįžta su tuo vaišingu Elzbietos miesto kunigėliu į jo kleboniją nakvynėi. Na pasilikome, ir apsidžiaugėme.

Štai susipažinome su keliais chicagiečiais, paskui P. Velyviu ir kitais 90 kuopos nariais iš Harrison-Kearny. Bematant susitarėm pažiūrėti, kaip atrodo tas didžiulis milžinas New York's. Taip ir padarėm.

Sugrįžtame iš tos puikios ekskursijos ir nustebojome — Vyčių klube nieko jau nebebuvo. Taigi, pakrapštę pakaušius, pažiūrėjome vienas kitam į akis ir pasileidome ieškoti tų žmonių pas kuriuos mes turėjome apsigyventi laike seimo. Susiradom namus sulig antrašo, pasibeldėm sykį antrą ir laukiam įsileidžiami. Bet mūsų netik kad neįsileido, bet dar ir policiją pašaukė. Pribuvus policijai, mes pasiaiškinome, kad esame iš kito miesto ir atvažiavome nakvynės. Policmonas išklauses mūsų pasiteisinimo netik mūsų nebaudė, bet dar pagelbėjo ieškoti namo sulig mums įteiktu adresu. Bet mes jau daugiau nediršome besitarti prie tų pačių namų, nes bijojome, kad mums nepašauktų Amerikos kariuomenės. Nieko nepešę leidomės į Kearny, kur P. Velyvis ir J. Venskus surado puikias nakvynes, už ką mes visi buvome be galo dėkingi. To nemalonumo mes susilaukėm del to, kad būtų komisija įteikė mums klaidingą adresą.

Rytojaus rytą vėl grįžtame į Brooklyną, einame pasimelsti. Prasideda iškilmingos Šventos Mišios, kurias laikė Centro Dvasios Vadas kun. Pr. Vaitukaitis, asistuojant kun. H. Vaičiūnui iš Cicero, ir kun. Virmauskui iš Boston'o. Pamokslą pasakė kun. Gradeckis iš Hartfordo. Jis pasistengė nurodyti organizacijos trūkumus ir kas laike 19-to seimo turi būti pataisyta.

Po pamaldų susirinkome 41-mos kuopos klubo kambariuose ir pradėjome seimą. Į prezidiumą buvo išrinkti: Mažeika iš Brooklyno pirmininku, Manstavičius iš Chicagos ir Paulauskas iš N. Y. Apskr. vice-pirmininkais, J. Vaškevičius raštininku, o panelė B. Paliliunaitė raštininko padėjėja. Išrinkę keletą komisijų išsiskubino me paveikslų imtis, o po jų pietų.

Pietus valgėme kinų restorane. Pats restoranas gražus ir švarus, tik kaikuriems delegatams nepatiko kiniški valgiai — Chop Suey ir arbata. Nors ir gerai paruošti buvo, bet lietuviui pratusiam prie kopūstų ir mėsos tokie pietūs buvo perskysti.

Nuo antros valandos po pietų iki šeštos valandos vakaro tęsėme savo posėdžius. Po vakarienės visi susirinkome Transfiguration salėje, kur turėjome progos pamatyti operetę "Consilium Fakultatis" ir koncertą, kurį išpildė Vyčių choras po vadovystę muziko A. Vismino. Dainos ir operetė buvo puikiai atliktos, bet patys artistų veiksmai buvo per silpni. Tai šiek tiek suteikė publikai nuobodumo.

Antrą dieną visaėjo sena tvarka, išskiriant pietus, kuriuos valgėme jau ne pas kinus, ir vakarienę, kuri buvo surengta Seimo atstovų pagerbimui.

Vakare aštuntą valandą prisirinko nemažas skaičius žmonių Klasčiaus salėje, kur ši vakarienė buvo surengta. Vakarienė pasisekė visais atžvilgiais, kaip kalbomis, taip dainomis. Vakarienę pradėjo kun. Aleksiušas, kuris perstatė A. L. Lapinską, dabartinį Centro pirmininką ir "Vyties" redaktorių, kuris pasirodė labai tinkamas tokiam darbui, kaipo vakaro vedėjas.

Paskutinę dieną apart visų nutarimų išrinkome naują Centro Valdybą, kuri jau visiems dabar yra žinoma. Taigi jų vardų ir neminėsiu.

Negaliu pamiršti nepaminėjęs vargonininkų choro, kuris vadovaujant A. Visminui giedojo laike visų mišių kurios buvo laikomos Seimo metu.

Na, jau ir po seimo. Vieni kitiems rankas spaudžiame ir sakome "good-bye". Kai kurie dar pasilikę, nes tą vakarą buvo šokiai, o rytojaus dieną kiti rengėsi apžiūrėti New Yorką.

Kaip ten nebūtų, visvien mes jau apleidžiame New York'ą. Dar kartą stebimės augštais mūrais, kurie laiko dangų parėmę ant savo stogų. Mus be galo įdomino aukšti ir gražūs mūrai ir šalygatviais einanti aristokratai, kurie retkarčiais pasiremdavo lazdelėmis. Tiesa, matėme ir šiurpulingų reginių. Vietomis matėsi šimtai žmonių, sugulusių eilėmis ant žemės. Daugelis jų buvo apiplyšę, pajuodę, basi ir nesikirpę nei skutėsi. Barzdaskučiai turėtų darbo keliems mėnesiams. Pamanėme, o koks turtingas miestas, gal turtingiausias visame pasauly, o kiek jame vargo, kiek kenčiančių vargšų žmonių.

Privaziavome East River persikėlėme Weehawhen keltu į Union City, iš kur traukėme atgal į Elzbietos miestą, pas kun. Simonaitį, kur mes galutinai prisirengėm savo kelionei.

Apie 10 val. vak. apleidome kun. Simonaičio kleboniją ir tais pačiais keliais paleidome savo greitakojį žirgą. Pakelyje į Clevelandą sustojome pas Karužiškius ir pas M. Jaudegytės mamytę. Dabar mes kreipėme daugiau atydos į tas vietas, kurias mes ankščiau pravažiavome nakties metu. Iš tiesų, tie aukšti dangų remiant kalnai ir puikiai žaliuojanti kloniai tiesiog vilioja kiekvieno praeivio akį. ir rodos sako: "Žiūrėk, kiek čia grožio, kiek laimės. Kodėl gi tu nepameti to surugusio miesto ir neateini į tą gražų ir malonų gamtos prieglobstį"? Vienok pergalėjome savo jausmus ir leidomės truputį greičiau namų link. Dabar mūsų žirgą valdė studentas J. Pronckietis.

Baigdamas tą mažą pluoštelį išpūdžių norėčiau jauniems mano draugams priminti keletą dalykų. Pirmą, kiekvienas dalyvaudamas Vyčių organizacijos seimuose, prisideda prie gyvo organizacijos veikimo. Antrą, jis turi progos apsilankyti, nors ir trumpam laikui, pas lietuvius gyvenančius kitoje šios šalies dalyje ir apsipažinti su jų gyvenimu. Trečią, tuo būdu kiekvienas vytis nejučiomis studijuoja geografiją, nes jam tenka pamatyti daug naujų apylinkių, apie kurias yra skaitęs knygoje arba laikraščiuose. Taigi, mielieji jeigu seimo laike jūs galite išlikti, būtinai pasistengkite vykti į Vyčių seimus, ir nepasigailėkite kelių centų, nes tie praleisti keli centai atneš jums šimteriopą naudą.

KAIP LIETUVIS KOVOJO SU GILTINE.

(Iš senovės pasakojimų.)

Kasinėjant mūsų bočių supiltus žiloje senovėje pilymus, ne kartą randa prie mirusio palaikų žirkles. Mokslininkai nemažai prilaužė sau galvas, kam jos buvo dedamos į mirusio karstą. Pagaliau prieita išvada, kad lietuviai senovėje ar numirėlį laidodavo kapuose, ar degindavo ant laužo, turėjo paprotį šalia lavono dėti jo amato įrankį: kirvį, verpstę, kilpinį (šaujamą lanką); prie garsesnio karžygio padėdavo mylimą žirgą, kardą, sakalus ir t. p. Tuo besiremiant reikia manyti, kad žirkles buvo dedamos šalia siuvėjo. Tačiau kun. Aleknavičius, kadaise Merkinės klebonas, žemaitis, savo nedidelėje (šiandien bibliografinė retenybė) knygutėje "Pasakos, pritikimai weselos ir giesmes. Wilniui 1861 metuosi" paduoda kitokį paaiškinimą. Šis jo paaiškinimas paimtas iš liaudies lūpų, ir nors moksliška jo vertė yra abejotina, tačiau jis labai įdomus ir charakteringas.

Prieš tai, manau, pravartu bus atsiminti kokios reikšmės turėjusi senovės Lietuvoje Giltinė. Giltinė ir seniau ir dabar dažnai vadinama pati mirtis. Vienok ištikrųjų giltinė turėjo kiek kitonišką prasmę — tai mirties pradą, gyvybės sveikatos, jaunystės (priešingumams). Giltinė, žodžiu, tai jėga, kovojanti su gyvybės bei tvarkos pradų, naikinimu, negacijos sąvoka. Giltinė. — piktoji deivė, buvo mūsų bočių vaizduojama, kaip moteriškė, greičiau sena, kaip jauna; jos veidas pailgas, išblyškęs, ilga mėlyna nosimi; apsisiautusi baltu iki pat žemės ilgu apsiaustu; ji yra labai baisi, nuo paties į ją pažiūrėjimo žmogus galėjęs tuojau mirti, ar gauti ligą, nuo kurios nėra vaistų; tačiau pavojingiausia jos liežuvis, ilgas, mėlynas, smailus, pilnas marinančių nuodų.

Per ištisą dieną ji daužosi numirėlių grabuose, kur iš lavonų čiulpia nuodus, o naktį besivalkioja per svieta, nuodydama visokius gyvius, ypač žmones. Nuodija ji tik liežuvium, palaižydama indus, rūbus, valgius ir kartais miegančius žmones. Ji niekuomet nemiega ir vis tik niekuomet nėra pailsusi. Išsekus nuodų atsargiai, ji vėl jų prisitraukia iš lavonų.

Atsimenu, kai būdamas dar visai mažas — rašo kun. Aleknavičius — vieną žiemos vakarą motutė verpė rateliu kuodelį, tėvelis skaldė skalas, kiti šeimos nariai, kiekvienas savo darbu užsiėmęs, nuobodžiavo, retkarčiais žiovavo, aš gi, sukalbėjęs su motinos pagalba vakarinius poterius, pasirėmiau ant močiutės kelių ir klausiau atidžiai, stengdamasis suprasti, apie ką vyresnieji tarp savęs kalbasi. Visi laukėme vakarienės. Del įvykusių apylinkėje vieną po kitos kelių laidotuvių, užėjo kalba apie mirtį. Kiek pagalvojus motina prabilo: "Nuostabus dalykas, kad šiandien neatsiranda toks drąsuolis, kaip seniau." Čia ji papasakojo apie vieną žemaitį, kurs kovojo su giltine ir kovą laimėjo.

Seniai labai seniai (šitokiais žodžiais prasideda visos lietuvių pasakos), anot senų žmonių pasakojimų, siautė Lietuvos žemelėje giltinė; žmonės krito, tarytum, musės. Tada tūlas sergąs senukas, matydamas, jog jo gyvenimas neilgas, liepė pašaukti prie savo lovos vaikus, kaimynus ir gimines. Kai jau buvo didelio atėjusių vainiko apsuptas, prabilo šiais žodžiais: "Brolužiai mano! jaučiu, kad artinasi laikas skirtis su šiuo pasauliu. Spręsdamas iš sopulių, kurių esu visai suimtas, jaučiu kad ne juokais yra mane palaižiusi nelaboji gil-

tinė, jos įleisti nuodai pradeda man spausti širdį. Aš pats jau esu pagyvenęs tad nelaikau jai tai per blogą; bet kad ji numarino mano jaunus sūnelius ir vis dar tebemarina be jokios pailovos kaimynus ir gimines, labai dažnai jaunus, vos pradėjusius pažinti gyvenimą, to jai dovanoti aš nebegaliau'.

Tai pasakęs nutilo ir ilgą valandėlę pagalvojęs, šiaip tęsė toliau: "Man mirus neužmirškite padėti, o čia pašonėn (parodė ranka) žirkles, aviakirpes". Visi nustebo ir pradėjo klausti, kam tos žirkles reikalingos, ką su jomis darys po mirties. "Sužinosite. — atsakė trumpai ligonis. — "Bet kokių būdu? ar ateisi iš ano pasaulio mums pranešti?" — "Ne, ir be to suprasite." "Kaip galėsime suprasti, jei dabar nepasakysi" — spyrė senį pasakyti ten buvę.

Po kiek laiko ligonis, susirūpinęs, štai ką pasakė: — "Atėjus, kaip žinote, giltinei čiulpti nuodus iš mano lavono, turėdamas po ranka žirkles, prisitaikysiu ją ir nukirpsiu nevidonei liežuvį".

Senukui mirus, jo prašymas buvo išpildytas. "Ir ką pasakysit" — užbaigė su įsitikinimu motutė. — "mirtingumas nuo to laiko sumažėjo žymiai".

Sutiks, be abejo, skaitytojas, jog stabmeldžiai žemaičiui privalome nemažą dėkingumą; gaila tik, kad nenukirpęs dar trumpiau. Bet tiek to, — rašo toliau kun. A. — mano tėvelis, baigus motinai pasakoti nusi juokė: "aš esu savo akimis regėjęs giltinę" — "Kur? Kame?" — sušuko vienam balsan visa šeimyna. — "Nagi Kupiškėje per vakarušką pas p. užvaizdą, nors čia, tiesa, buvo, tik žmogus persirengęs giltine — paaiškino — "Bet ir baisi bestija: nosis, veidai ir bendrai kūnas mėlynas, kaip nuo cukraus popierius, plaukai, antakiai ir blakstienos balti, apsisiautusi balta paklode, o liežuvis! baises, ilgas, kiek nukirptas, tur būt ano senelio".

Tukrumą šitos pasakos liūdiųjų brangiausiu, mano dorų gimdytojų atminimu. Esu tikras, kad jei nepalaikys man to už blogą, kadangi taip kalbėjo ir tuo tvirtai tikėjo. Bet dar ir šiandien daug lietuvių tuo šventai tiki — baigia kun. Aleknavičius.

— "V. R."

Mėnulio Užgauti Žmonės.

Kokių keistų įvykių su jais atsitinka?

Visi sapnuojame, kad mes juokiamės, verkiame, kalbames ir panašius dalykus, bet iš tikrųjų ramiausiai miegame. Kiti kartais tai sapnuodami, ištikrųjų pradeda verkti, juoktis, kalbėti.

Bet yra tokių, kurie ką sapnuoja, tą ir daro — keičiasi iš lovos, apsirengia, eina ir t. t. Toki asmens vadinasi mėnesio užgauti, lunatikai, somnambuliai ir kitaip. Jie paprastai naktį sapnuodami vaikščioja tik mėnesiui šviečiant. Kokių būdu mėnuo juos veikia, lig šiol neišaiškinta. Dažniausia tai būna nervingi žmonės.

Įdomiausia tai, kad jie lengvai vaikščioja stogų briaunomis, sienų karnizais ir nenukranta. Jie labai gerai išlaiko pusiausvyrą. Tai aiškinama tuo, kad jie nenuvokia pavojaus ir nejaučia del to baimės. Juk ir kiekvienas žmogus lengvai eina siauru lentgaliu, ant žemės gulinčiu, bet kai tas lentgalis keletą metrų nuo žemės

pakeltas žmogus neįstengia juo eit, ne apima baimė nukristi. Pabudintas pavojingom vietom vaikščiojantis mėnesio užgautas žmogus, kai tik pamato pavojingoj vietoj esąs, tuoj nustoja pusiausvyros ir nukrinta.

Bet ne tik nuostabiai išlaikyt pusiausvyrą eidamas pavojingiausiom vietom toks žmogus sugeba, o ir atlikti kai kuriuos darbus. Vienas gydytojas aprašo tokį atsitikimą. Vienas advokatas turėjęs gint svarbią bylą. Daug apie tai galvojęs nuėjo gult. Naktį žmona pamatė, kaip jis atsikėlė ilgai rašė, o paskui vėl atsigulė. Ryte jis žmonai papasakojo sapnavęs, kad parašęs puikią ginamąją kalbą. Jo didžiausiam nustebimui žmona nuvedė jį prie rašomojo stalo, kur gulėjo puiki ištiesi parašyta ginamoji kalba, bet jis to, kad tikrai vaikščiojęs naktį, visai neatsiminė.

Vėl vienas vyras naktį atsikėlęs iš lovos pasiėmęs didelį peilį atėjo į savo draugo kambarį. Tasai pamatęs su peiliu atėjusi labai išsigando ir nejudėdamas sėdėjo prie stalo, kur kažin ką rašė, o lunatikas nieko nepastebėjęs nuėjo tiesiai prie jo lovos, rūsčiai pervėrė kelis kart peiliu ir vėl išėjęs. Paskui rytojaus dieną, kai jam tai papasakojo, jis nieko neatsiminė, bet tik pasakė, jog vakar dieną buvo ant draugo supykęs ir žadėjęs kaip nors atkeršyti, o naktį sapnavęs kažkokį baisų sapną. Laimė, kad tasai negulėjo lovoj.

Taigi mėnesio užgauti dažniausiai daro tai, apie ką dieną galvoja.

Šis reiškinyss dažniausiai būna nervų suirimo ir liguistų sapnų pasėka. Kaip juos veikia mėnuo — neišaiškinta. Priemonės nuo to nurodomos įvairios. Bendrai, vakare reik laiku ir nedaug valgyti, miegoti tyram ir vėsiam kambary. Lova turi būt neperdaug šilta ir neperdaug minkšta. Dar kartais ties lova patiesia šlapią paklodę. Lunatikas pakilęs iš lovos basas atsistoja ant drėgnos ir šaltos paklodės, kas jį nemaloniai paveikia ir jis grįžta į lovą.

DIDYBĖ.

(Dr. Frank Crane).

Žmogaus didybė yra jo sugebėjimas suprasti ir išaiškinti savo amžių. Toksai žmogus turi turėti retai teaptinkamus genijaus požymius; jisai privalo instinktyviai atjausti savo draugus — žmones. Jisai nėra vadas. Visa "stipraus asmens" teorija yra tiktai blufas. Didis žmogus yra tiktai tarnas.

Didžiausias žmogus yra tas, kurs tiksliausiai vykdo žmonių valią. Jisai yra "visų tarnas" — Servus servorum.

Jei jis yra poetas, tai jisai taria visų žmonių įčiama žodį. Jei jis yra menininkas — jis išreiškia savo mene jų bejėges svajones. Jei jis yra valstybininkas — jis įkūnija jų politinius įsitikinimus. Jei jis yra oratorius arba rašytojas — jis sako tai, ką ir jie visi sakytų. Visados jis yra lydėmas masių, iš kurių ir semia savo jėgas. Didybės dovana ir kūno jo sugebėjime pasikandinti savo asmenybę kitų žmonių jausmų verpete.

Tas teisininkas yra didis, kurs visą save atiduoda savo kliento interesams. Tas gydytojas yra didis, kurs visą save atiduoda savo pacientui, kurs tokia pat ištikimybė tarnauja, taip vargšui, beturčiui, taip ir savo karaliui. Tas mokytojas yra didis, kurs išreiškia savo mokinius, kurs supranta jų intelektualinį žingeidumą, kurs moka padilginti jų aukščiausius troškimus. Tas darbininkas yra didis, kurs žiūri savo samdytojo gerovės

ir turto, kurs taip tobulina savo darbą, lyg tai iš tikrųjų būtų darbas jo paties naudai. Tas pirklys yra didis, kurs nujaučia savo klientus, kurs atspėja jų norus ir tarnauja jų reikalavimus; jis gali būti ir dar didesnis, jei jausis atsakingu už samdytojų interesus, jei jame pasireiškia visų dirbančių jam žmonių veiklumas.

Didis yra prezidentas, senatorius parlamento narys, gubernatorius, mēras, jei jis supranta savo žmones, jei jų sąžinė yra jo sąžinė, jei jų mintis išreiškiama jo žodžiais, jei jų troškimų ir idealų vedama veikia jo galva ir ranka.

Homeras, Goethe, Shakespeare'as, Voltairas buvo savo gadynės reiškiėjai. Jie buvo didi žmonės. Didieji žmonės yra savo žmonių padarinys.

Dovydas, Cezaris, Washingtonas, Napoleonas žinojo, kaip reikia valdyti minių vilnis.

Ir Jėzus savo didybėje skelbė visos žmonijos širdies jausmus.

— "L. A." K. Vairas.

VYTAUTO DIDŽIOJO ALBUMAS AMERIKIEČIAMS.

Amerikoje Vytauto Didžiojo sukaktuves lietuviai minėjo vietomis iškilmingiau kaip Lietuvoje. Dabar Lietuvoje ruošiamas išleisti tų sukaktuvių paminėjimui didelis gražus albumas, kuriame leidėjai nori atvaizduoti visus pasaulio lietuvius. Tuo reikalu albumo leidėjai kreipiasi ir į visus Amerikos lietuvių veikėjus ir organizacijas, be pažiūrų skirtumo, vėliausiai iki šių metų kovo 15 dienos išsiųsti savo atvaizdus su paaiškinimu, kuriuos įdėsime į albumą. Taip pat reikalingi įvairūs atvaizdai iš Vytauto Didžiojo minėjimo Amerikoje: organizacijų komitetų, iškilmių ir t. t. Prašoma į šį reikalą pažiūrėti nuoširdžiai ir nesugaišti. Albumas bus viso pasaulio lietuvių atminimo ženklų, puoš svečių kambarius ir kuklias lentynas, dalykas retas — atsitinkąs kartą per 500 metų, todėl visi nuoširdžiai prašomi prisidėti.

Albumas leidžiamas leidus Vytauto Didžiojo Komitetui Lietuvoje. Spausdinimas jau pradėtas. Albumas 28x37 cm. didumo, apie 300 puslapių, spausdinama 4000, geriausias kreidinis popierius, svers apie 3 kilogramus, bus daugiau 1000 atvaizdų. Skyriai tokie:

1) Jubiliejinis: straipsnis apie Vytautą Didįjį, Vytauto Didžiojo Komitetui, Vytauto Didžiojo mirties 500 m. sukaktuvių minėjimo iškilmės; 2) Vyriausybė, valdžios įstaigos, kitų valstybių atstovai, mokslo įvairios įstaigos; 3) Visuomenės įstaigos ir visuomenės veikėjai, Vytauto metų svarbieji atsitikimai; 4) Bankai ir kredito įstaigos; 5) Pramonės įmonės; 6) Prekybos įmonės.

Įžanga ir paaiškinimai bus Lietuvių ir prancūzų kalba; pramonės ir prekybos skyriuose — lietuvių, anglų, vokiečių kalba (pagal norą) Amerikiečių skyrius — lietuvių ir anglų kalbomis.

Del brangaus darbo albumo kaina Lietuvoje 50 litų (be aptaisų). Amerikoje 6 doleriai (be aptaisų). Aptaisai: panašūs į odą — nuo 1,2 iki 2 dolerių, gryna oda — nuo 4 iki 6 dol.

Albumo pelno dalis skiriama Vytauto Didžiojo muzėjaus statybai, albumo ėmėjas rems ir muzėjų.

Amėrikiečiams, tiek parodžiusiems palankumo, nereikia daug aiškinti šio darbo reikšmės. Įvairiems biznieriams ir pramonininkams taip pat duodama proga gražai ir amžinai pasirodyti albume, pranešant apie savo biznius, tik būtinai su atvaizdais. Įvairios biznio žinios albume mielu noru dedamos, kai biznieriai apmokės išlaidas spaudai ir visam darbui: už viso didelio puslakščio vietą 50 dol., pusė pusl. 30 dol., ketvirtis pusl. 15 dol. Užimantis daugiau kaip vieną puslakštį 20% nuolaida. Adresas, kuriuo reikia visą ką siųsti: H. Serafinas, Kaunas, Kęstučio gatvė 46, butas 2, Lithuania.

J. Kuzminas

Į DARBĄ.

Į darbą vyručiai,
 Į darbą visi,
 Jei norit, kad būtų
 Tauta mūs garsi!
 Tik reikia užiebt
 Kiekvieno širdis, —
 Tuomet ir aptemus
 Padangė nušvis,
 Jei norit, kad laimė
 Šypsotūs visiems, —
 Tai reikia sukrusti,
 O ypač jauniems...
 Tuomet ir vargai
 Mūsų taip nebespaus
 Ir laisvės saulutė
 Žerės ant dangaus...
 Į darbą vyručiai,
 Į darbą visi,
 Kam rūpi Tėvynė
 Laiminga, šviesi!

“Jaunimo Draugas”.

MARQUETTE IDEAL MAN.

Now that it is leap year and the gentlemen are to receive loads of proposals I am going to set forth a few characteristics found in Council 112's members which go into the making of an ideal man. If you possess all of these your popularity with the ladies is guaranteed.

Ray Tamosionas 's hair,
 Eddie Valančius 's eyes,
 Vinc Zopel 's teeth,
 Ben Lamsargis 's height,
 Tony Miskinis 's posture,
 Al Miller 's neatness,
 Tom Sapit 's good-nature and generosity,
 John Stulgis 's dancing art,
 Tony Lapinskas 's executive ability,
 Jack Juozaitis 's capacity for hard work,
 Tony Shimkus 's common sense,
 Henry Briedis 's English vocabudary.

— Leap Year Lou

CHRISTMAS, ONE PHOOEY!

Ah, now we can breathe a sigh of relief for the holidays are just a memory. To some they were disappointing because 'Honey' or 'Sugar' or 'Sweet' failed to come across with the expected X-mas cheer. To others they were just ordinary days because nothing unusual happened. There is yet another class of persons to whom the holidays were a disgusting spectacle principally

because the true spirit has become prostituted. The latter class, methinks, has sufficient reason for feeling disgusted.

Take the merchants as one example. Are they very considerate about each other or about you at Christmas time? You know the answer as well as I do. "Give our goods because you love your dear ones" is their cry. These men play upon the sympathies of the gullible public as a means to the betterment of their own selfish interests.

The business man concentrates his advertising on the unfortunate soul who believes that his best friend will regard him with tongue in cheek if he fails to purchase something for the other at Christmas time. This individual gropes blindly through an innumerable number of articles, trying to select a gift suitable to his purse as well as to his lofty desires. He buys not because of love for the other but from fear of the others calumny if he did not give anything. This is especially true among girls. It is little wonder then, that some people should feel disgusted.

Every one of us has seen the reactions of some friend or relative who received a gift about Christmas time. "Oh, didn't expect so much", they exclaim, "I should have sent something better had I known this" Seldom will they send unless something is expected in return, or else their gift will afford an opportunity to show their magnanimity of heart. Such is our Christmas day spirit. Again I say, Phooey!

— Sir Loim Steak

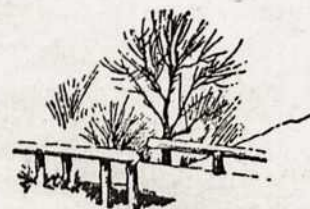
FIREMAN, THAT'S NOT MY CHILD!

Be brave mah gal, be brave an' tell yo' mother everything. The little gal confessed: she had a desire to see the basketball games. Well the kind mother had to reach into the family purse and give little Dorothy thirty five cents. Then to the games at St. Phillip's gym.

There she saw the boys, in abbreviated trousers, (the boys), scamper all about the wooden floor fighting for an inflated ball. Strange, when they got it they threw it away again. Probably like anything else in life, it's worth keeping for only a while. But my, my, won't they catch pneumonia? Why they almost wear as little as we do. And it's so drafty in this place. Now this is much better, they've stopped running around and the orchestra has started playing. Oh, it's "Tiger Rag". "Skin that Tiger! Skin that Tiger". Ha, cha, cha; Ha, cha, cha!-ouch! I'm sorry but I didn't see your tale light. Just another bump in life.

Now the white shirted fellow is blowing his whistle. To be sure, he must have a letter for one of the boys. Oh, they're at it again. Fighting for the large ball, then throwing it away. At last it's all over. Now for home. Wish someone would give me a lift. "Certainly, I'd be delighted". (That sweet smile worked.)

— Sir Loim Steak

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

HARTFORD, CONN. Council 6.

The Christmas party held on December 19, 1931 at the club rooms was a rousing success. After a fine meal, Santa Claus presented gifts to everyone present. Following this, dancing and various games filled out the evening program. The party broke up in the late hours of the morning with everyone in a satisfied frame of mind.

This party culminated the activities of the entertainment committee of 1931. The committee for 1932 certainly has a job cut out for them to equal the efforts of Messrs. Malin, P. Labeskis, E. Shages and Miss Sophia Vagail. The club sure owes them a vote of thanks.

The basketball team recently journeyed to Brooklyn, N. Y. The fellows meeting the Brooklyn Liths and the girls the Harrison, N. J. girls team. The Brooklyn Liths, presenting a lineup that equals any in the country defeated our lads by several points. Our girls playing in championship form, defeated the Harrison girls by forty points. Both our teams show promise of having their most successful seasons.

Red Mazotas, Capt. of the mens' team and Helen Straus prominent player of the girls' team recently joined forces under the combine of Mr. and Mrs. Anthony E. Mazotas.

KLUBNOX:

My detectives falling down on the job their seems to be no scandal worth printing at this time. However it is rumored that one our clubmembers is now reporting for the Waterbury Herald. The new correspondent may be able to get quite a few pointers from him.

— L. C. M.

SO. BOSTON, MASS., 17 kuopa.

METINIS SUSIRINKIMAS.

Gruodžio mėn. 27 d. Lietuvių svietainėje įvyko mūsų metinis susirinkimas, kurį pradėjo A. P. Neviera. Nors susirinkimas buvo svarbus, vienok narių susirinko nedaug.

Apsvarstę visus savo reikalus ir svarbesnius klausimus, ėjome prie naujos valdybos rinkimų. Pasirodė, kad visa 17 kuopos valdyba, išskiriant finansų raštininkę pasikeitė. Gaila, kad ir mūsų daug dirbęs pirmininkas Neviera apleido pirmininko sunkias pareigas. Kai kurie sako, kad jis jaučias per senas — mat pernai rudeni vedė žmoną. Vienok tikimės, kad jis paliks aktyviu darbuotoju — vyčių.

1932 m. valdyba yra sekanti: D. Averka — pirm., G. Zovyte — vice-pirm., — B. Kavoliute — protokolu rašt., J. Matuliauskaitė — fin. rašt., S. Griganavičius — izd., Razvadauskas ir Zasmavičius izdo globėjais, J. Gričiūnas — maršalka.

Šiame susirinkime mūsų kuopon prisirašė 3 nauji nariai: Svirskaitė, Kanapinskaitė ir Grilevičius, kurie tikimės bus darbštūs darbininkai.

M. A. NORKŪNO PAVEIKSLAI IŠ LIETUVOS.

Tą patį vakarą šiek tiek vėliau visi apsilankėme Lietuvos Vyčių organizatoriaus M. Norkūno rodomuo-

se paveiksluose iš Lietuvos krašto: Vilniaus, Trakų ir dabartinės Nepriklausomos Lietuvos.

Ta pačia proga Norkūnas kvietė jaunimą būti Vyčių organizacijos nariais ir dirbti lietuviybės naudai. Be to kalbėjo Neviera, kun. Virmauskas, Viesula, ragindami remti Vyčių organizaciją.

Lauksime daugiau tokių susirinkimų.

“Varnalėšos”

Sausio mėn. 3 d., mūsų kuopa perstatė linksma trijų veismų V. Bičiūno komediją — “Varnalėšos.” Ši komedija vaizduoja lietuvišką bajorą ieškant sau gyvenimo draugės su dideliu kraičių.

Bendrai “Varnalėšos” pavyko puikiai — gerai suvaidino, žmonių buvo daug. Per pertraukas Valeckiu-tė, Gabijoliutė, ir Antanėlis padainavo gražių lietuviškų dainelių.

Vaidinime dalyvavo: E. Meškauskaitė, S. Griganavičius, G. Zovyte, S. Manastavičiutė D. ir P. Averkos, K. Ambrazas, V. Tamoliunas ir Razvadauskas. Mūsų šnibžda (prompter) buvo J. Matuliauskaitė.

Kaip girdėjau, mūsų vaidylos trumpoje ateityj žada paruošti labai rimtą veikalą, apie kurį pranešiu jums vėliau.

— Gegutė.

BROOKLYN, N. Y. Council 49

At our last meeting we elected new officers for the year of 1932. Jos. Cesnulevicius will preside, Val. Sirutis will assist him, Helen Pacenka intends to record the money income, while Wm. Pakinkis will be the “Recorder of Deeds”. Brownie Jakupcionis will control the purse, while Anthony Raugalas, Frank Raugalas and Aldona Lucas will act as trustees. The secretary has just completed looking over the “deeds” and finds that Council 49 has 41 members.

— Bill' C. 49

BROOKLYN, N. Y. Council 41.

SPREADING IT ON THICK

Now that our new officers have taken over the responsibilities let us all swing into action and co-operate with them in pulling our council to the top of the ladder of success.

Our girls basketball team is showing some form, what I mean FORM, all shapes and sizes. The same goes for the boys, keep up the good work, boys, and you'll get the trophy yet? Maybe?

The depression was the cry during 1931, but it didn't look that way for the jewelers when some of our noble folks, decided to get their girls a nice big Sparkler. Millie Neikunas, Ella Ramoska and Catherine Vasalka can enlighten us on this subject.

James Grigalis ought to be a poet on the subject “MY GIRLFRIEND”.

Our “Henry Burbig” impersonator, Larry Matukas, better get into practice again. We'd like to have a short story of some sort to give us a laugh.

John Karlukas and Margie Zinkevičiūtė are seen together very often, when are the tidings going to ring out for you two.

Now that Leap Lear is around we want some surprises shown by Anthony Amaitis, Anthony Grigalis, Stanley Serbent, Gabriel Matusevich and John Masalskis.

Bill Andrews, our tall dark handsome sheik seems to have most of our weaker sex's hearts fluttering. What is this power you have over the women?

Believe it or not, but Vincie Vicelevich is the life of every party.

Eddie Valentine is the "CLUB'S GLOOM CHASER". When you feel blue come around and see Ed do his tango interpretations.

Our new member, Anne Matukas seems to be making quite a hit with the boys.

Margie Laukaitis is not seen around the club anymore, what wrong Marg. Has someone hurt your feelings? We'd like to see more of you in the future.

Willie Peckaitis, certainly believes in the saying "An apple a day keeps the doctor away". Who supplies them, the Blond or the Brunette?

The girls certainly believe in keeping in trim for basketball, I happened to see a foursome tossing a paper bag full of scrap paper about, with the book case for a basket.

Most of our girls have gone in for cooking lessons. What's in back of all this girls, huh?

Adele Buzaitė seems to have a dreamy and far-away look in her eyes. What's the matter Addie, does he keep you out late nights? Now listen to who's talking.

I'll be watching for more news for the next issue.

— Lipstick and Powder.

N. Y. — N. J. DISTRICT COUNCILS

Maspeth Council 110 takes this opportunity to inform its neighboring councils that instead of holding a Masquarade Ball on the evening of February 6, 1932, a "Hard Times" Dance will be presented on this evening. It is our belief that this is the first dance of this kind ever presented by any club in this district. So, dig up your "Depression" clothes and come down for an evening of hilarity such as never was seen before. Five cash prizes will be awarded to the wearers of the funniest costumes. "Hard Time" admission price is exactly 33 cents CASH, no checks.

— The Committee.

"NOOS" FROM "NIGHTS" 52.

Let me present to you the rest of our society people that were not presented to you in the last issue of "Vytis" looking "Through Rose Colored Glasses".

The four inseparables, Gracie, Dottie, Gertie and Whitey may not be known as well to visitors, but they sure do support our club by their attendance. Were glad to see you around.

Now I'm wondering whether to say that were glad to see that Mildred has Zally attending meetings, or should I thank Zally for seeing that milly does.

Since Helen G. joined I see that her brother Danny is coming to every affair we have. How do you do it, Helen?

How's your Arm, Edith? It's a good excuse for doing nothing, I think.

Ann G. still has her car. With her driving it slowly it ought to last a long time — at least two more months. Did you ever try going less than twenty-five miles an hour? Whose car were you in?

Since Ikey Urban began coming to meetings Joe has stopped. Can't you two attend the same place at the same-time?

Have we a sergeant-at-arms?! Dare you to say "I move that the meeting be adjourned" before he does and see what happens? Meetings would never end unless he were around. So Dick G. you better remain an active member, or we'll never leave the hall.

— Viską žinau.

CHICAGO, ILL. Council 24.

Although they say depression is here, with the aid of our former president Mr. A. Valonis, a very ardent worker, we managed to pay off all our debts last year. The amount being over \$220.00. That shows that we've made a surprising progress during the last year.

During a recent meeting held, the following officers were elected: President — Miss Varanis, Vice-President — Mr. Valonis; Secretary — Miss Brazauskas; Financial Secretary — Miss Zaur, Treasurer — Mr. Slogeris. Let's go folks and turn out for the meetings, accept offers to serve your council. Give us co-operation. Let's all dig in and try to make it a bigger and better council.

"Red."

NIGHT LIFE IN DETROIT, Council 102

The Lithuanian Hall during advent was very noisy, indeed. A great number of loud voices greeted the ears of many as the people were busy indulging in the very "exciting" game of Bunco. Our admittance was unnoticed as everybody was concentrating on the game. Suddenly a loud whistle was heard, and you should have seen some of the men try to hide under the tables, as the whistle that was blown was one just like the policeman's whistle. A lot of sighs and groans issued forth from the tables, and people shouted "We won."

After a few more of such heart thrilling shrieks of the whistle, that MISS ADAMS had everybody in expectant mood of winning something, the group went home and we had to be patient until December 25 when we had a Christmas Dance.

What a grand array of human beings turned out at that dance. A wonderful sight confronted our eyes. Girls in flashy clothes and the fellows with real handkerchiefs in their pockets. (Take your pick girls). The dance ended at twelve and everybody was so happy that advent was over that they induced the orchestra to play several more tunes and then they were satisfied to go.

But if anyone didn't go to the New Years Dance they missed the fun of their lives. Even if it did rain it didn't keep the older folks away, as the lower hall was just filled with older couples dancing the polka. While the upper hall contained all the younger ones dancing modern dances. At twelve o'clock noise makers were distributed and what a hubub it turned out to be.

Streamers lazily floating about, confetti in everybody's hair; whistles blowing; also the whistle Miss Adams which she had during the Bunco Season; tin instruments being banged, and there was such a spectacularity in the scene that it just cannot be described.

Then came everybody's favorite the Moonlight Waltz. The lights were turned out and the spotlight played on the people as they danced. First green, then yellow, then orange, then purple, then red and all the colors of the rainbow. But this could not last forever so at one-thirty the musician played "Home Sweet Home." But it did not mean that one had to go home, it was just a sign that the upper hall was being closed. The lower hall is just as good to dance in, so the dancing continued there until around 4 in the morning.

January 6 we had a meeting. Certainly a good day was picked out because our new president V. Benoraitis conducted the meeting and all the old members made some sort of a speech or other. But you should see our new officers. Boy they're a vow! Come on everybody, let's make this year the best the K of L has ever seen in many a year. If you have any friends that would like to join a good club, show them your pin and say "There is the best club I have ever belonged to." So come to the next meeting and you will hear the peppiest, snappiest, most entertaining meeting you have ever heard.

So long I'll be seeing you at the next meeting.

— Junior.

MARQUETTE MEDLEYS.

Marquette's annual dance December 27th was the scene of the debut of the officers who have assumed the responsibilities of the Council for the year of 1932. Let us glance over these officials and dignitaries in the social atmosphere of the dance.

Our honorable president, Anthony Lapinskas, probably feeling that it will be his third year in that capacity, did not make his debut, and deprived the guests of his cheery presence. Of course, some people whisper that all his spare time is taken up by a study of the far North Star.

Jack Juozaitis, the newly elected vice-president as well as Athletic Director was to be observed doing three things at once. Here he was greeting a new comer, listening to what somebody was trying to say to him, and trying to check up on the persons owing him money for tickets.

George Miller, second vice-president, was recuperating from helping his brother Al. put the dance over. This no doubt accounts for his sitting out most of the dances.

Our secretary Bernice Palilunas seemed to be playing a hide-go-seek. For she would appear for one or two dances and again disappear to indulge in a bit of bowling. Well, who wouldn't bowl with a teacher like Ben L.

Ann Juozaitis, financial secretary, while playing the perfect hostess to the guests from other councils, managed to save the last dance for friend husband.

Emily Druktenis assistant financial secretary and one of the girls' athletic directors was not up to her usual high spirits. That's all right, Em, Santa Claus wasn't good to other people too.

Jean Jurgaitis, girls' athletic director, was busy entertaining the basketball players—Barney, Eddie, and others. That must have been part of her duties as athletic director.

Frank Snekutis, men's athletic director, was relieving June Lobick, social director, in the men's wardrobe. Really, Frank you should be more careful about smoking those big cigars when there are clothes around.

Vinc Zopelis, social director, was doing his best by playing in the orchestra.

Kay Lobick, drama director, was busy checking up on the tickets as they came in.

Bil Jonaitis, second drama director, sat until the last dance like a sphinx in the corner, as a result of a slight misunderstanding with his best friend.

Wally Judis, our newly appointed bouncer—bounced only those who attempted to get in without tickets. For you see this blonde giant of boxing fame was collecting tickets.

Tony Shimkus, doorman for the second year, was around willing to give anybody a helping hand.

Johnnie Stulges, auditor, was bestowing his smiles upon the ladies.

Bruno Krivickas, who is to be in control of the finances of the council for the third year was busy enjoying himself.

There were a number of guests of other councils. Charlie Shipps from Brighton was thoroughly engrossed in a certain mis in red from West Side. Of course, there were more from Brighton and more from West Side and some from Town of Lake, but they forgot to leave their cards so the writer does not know their names.

Now, hear ye, everybody. All of you who enjoyed Marquette's last dance, and those who through some misfortune happened to miss it, will have another big chance for a gala evening on Sunday, February 7th at the Nativity B.V.M. Auditorium, 68th street and Wash-tenaw avenue.

Aphra.

BITS OF GOSSIP.

Our famous clique of seven: Frank, Tom, Wally Ray, Tom, Steve, and Simms are having a special grand jury session to find out who is writing about their "Clique" in the "Vytis".

Wally Y. and Anthony M. have been roaming in Cicero. What's the attraction?

Jack Juozaitis is raising a new mustache, and oh how the girls are falling for it!

— Noisy.

BRIDGEPORT, Council 16.

Our annual meeting was held December 28th at the Parish Hall.

A report was given on the last dance which was a huge success. A bunco and card-party was also discussed, after which election of officers took place.

Mr. William Racine, who has worked diligently during the past year, was re-elected as President.

Mr. John Tenzi, one of our basket-ball players, also our Sports Manager, was elected Vice-President.

Miss Cecile Knistautas, one of our newer members, has accepted the duties of recording secretary.

Due to the present depression, Miss Wanda Bartkus has undertaken the double duties of financial secretary and treasurer, (a big job for a little girl her size).

Mr. John Ivanauskas was appointed sergeant-at-arms.

With the co-operation of all our members, we hope to progress as well as and better than the past year.

— The Bridge-portettes.

BRIGHTON PARK BITS Girls' Basketball.

The girls basketball squad with three veterans back and some new material of great promise, have assembled a fighting team which should stand well up on the top, when the final whistle blows. Genevieve Bogut, co-captain with Stella Alisauskas have been responsible for a lot of the team's success. Gen. who is playing her first year with Brighton has filled one of the gaps in the team that has long existed. Stella, a veteran since the team was organized, can always be depended upon playing a good game. Millie Alisauskas another veteran who has played every season is one of the best players in the league, and has always been the teams leading scorer. Mary Paskus the other veteran though new in the game has improved rapidly and now holding her own with the best of them. Ann Benik with her Never-Say-Die spirit, always puts her utmost in the game, win or lose. Sue Bogut is another girl who has done her share to keep the team winning, always playing a steady game. Josephine Urban and Eva Sirvaitis the inseperable who are playing their first year of basketball, show a lot of natural ability and should develop into first class players. The team is coached by Tony Vaznonis of Council 24 who is well known for his basketball exploits in the Boys' League. The girls who play their home games at 19th and Halsted Streets are asking for more rooters to encourage the team in its fight for the Championship. Everybody out and give the girls a big hand.

— "Yours Truly."

HARRISON-KEARNY, N. Y.

Kuopa 90.

Sausio mėn. 4 d. įvyko metinis susirinkimas, kurį pradėjo p. Velyvis. Protokolas perskaitytas ir priimtas su mažomis pataisomis. Toliau sekė svarstymas einamųjų reikalų:

Vajaus reikalų nutarta rašyti į angliškus ir lietuviškus laikraščius aiškinant Vyčių organizacijos idealus ir tikslą.

Kun. Vaicekauskui pasiūsta padėkos laiškas už paaukotą \$10.00 — vajaus reikalui. Ta pačia proga kuopa išreiškė pageidavimą kad dvasios vadas prisidėtų savo pagarsinimais visose progose.

Nutarta surengti pramogų vakarėlį pagerbimui atstovų, kurie vyks į Lietuvos Vyčių N. Y. ir N. J. Apskr. susirinkimą, kuris įvyko sausio mėn. 17 d. Mūsų kuopą atstovaus 10 atstovų.

Sausio mėn. 16 d. įvyks šokiai, o taipgi ir basketball žaidimas tarp Bayonnės ir mūsų vyčių. Pereitų metų valdyba pavieniai išdavė raportus iš savo darbuotės, kurie buvo priimti su didžiausiu delnų plojimu. Kadangi mūsų kuopos kaikurie negauna "Vyties"

ir čarterio reikalas nesutvarkytas, tai pirmoji pareiga naujos valdybos bus tuos dalykus sutvarkyti.

1932 metams valdyba buvo išrinkta sekanti: P. Velyvis, — pirm., V. Kemėziutė, — fin. rašt., M. Laščiu-tė — nut. rašt., J. Vaitkūnas — izd., J. Kaprasevičius — vyrų basketball vedėjas, J. Mečiulskaitė — mergaičių sporto vedėja, J. Deskevičius — vyrų bowling lygos vedėjas.

Šiems metams išrinkta valdyba, rodos, bus labai veikli ir padarys 20 mūsų organizacijos metus labai pasekmingus.

Po susirinkimo visi draugiškai pasilinksminimo, pasišokome, pagėrėme karštos kavos ir pasitarėme, kaip surasti naujų narių mūsų kuopai.

— J. Stasilionis.

CLEVELAND, OHIO.

"Vytautas Pančiuose" jau scenoje.

Sausio mėn. 3 d. 1932 m. 25-ta Simano Daukanto kuopa perstatė scenoje mūsų tautos didvyrio Vytauto 500 m. jo mirties paminėjimui Tauronies parašyta 3-jų aktų istorišką veikalą "Vytautas Pančiuose".

Programą pradėjo dvasios vadas kun. A. Karužiškis su prakalbėle ir perstatymu veikalo, kuriame dalyvavo šie S. D. kuopos vaidylos: Kęstutis — J. Sadauskas; Vytautas jo sūnus — A. Mačiokas; Ona jo žmona — V. Simonaitė; Danutė, jos duktė — M. Jaudegiutė; Jogaila ir Lingaila — V. Krasauskas; Goštautas — M. Ardzijauskas; Vaidyla — K. Simonaitis; budeliai — P. Luiza ir K. Rasnatauskas.

Veikalas "Vytautas Pančiuose" yra labai gražus ir įdomus, kurį kiekvienam lietuviui reikėtų pamatyti, nežiūrint, ar jis čia augęs ar Lietuvoje.

Šiame kurinyje yra atvaizduojama Vytauto gera širdis linkui išgamos Jogailos, jo kančios pančiuose, kalėjime, kuriame įkalino jį jo tikras pusbrolis Jogaila ir galų gale apturėjimas karūnos nuo Lietuvos.

Grįžkime atgal prie lošėjų pažiūrėti kas jie per vieni buvo ir ar jie atliko savo užduotis, kokių reikalavo šis veikalas. Esu tikra, kad vargiai būtų geriau jį perstatę ir tikri artistai.

Pirmiausiai paimkime "Vytautą", kuris pirmu kartu pasirodė scenoje ir dar svarbioje rolėje. Ištikrųjų, tai reikia stebėtis to jaunikaičio gabumu, kurį jis parodė atvaizduodamas Vytauto susirūpinimą išvaduoti Lietuvą. Antano kalba, judėjimai, ir išpildymas savo rolės, jį pakėlė į žymiausių Clevelando lietuvių lošėjų eiles. Šį faktą gali paliūdyti buvusioji tame vakare publika ir mačiusi Antaną vaidinant Vytauto rolę. Valio Antanuli, kad taip gražiai vartoji lietuvių kalbą!

Nemažiau galima būtų parašyti ir apie "Danutę", kuri jau nesykį clevelandiečius sužavėjo savo sceniškais gabumais ir artiskumu. Kada Margutė vaidina kokį veikalą, tai kiekvienas ją pamatęs pasako: viena iš gniausių Clevelando lietuvių artiščių. Vaidinant Marytei "Danutės" rolę iš šalies šalies žiūrint atrodė, kad ji joje gyveno, o ypatingai, kada ji maldavo "Vytauto" kad šis apleistų kalėjimą. Jau kad kas būtų turėjęs ir akmeninę širdį būtų negalėjęs užsilaikyti nuo ašarų. Dauge-lis klausydami jos graudingų žodžių braukė ašaras. Maryte, sveikiname tave ir laukiame tavęs tankiau pasirodant scenoje!

Apie "Kęstutį" tiek galiu pasakyti, kad daug žmonių, kankino jam dešinę ir teikė didelius komplimentus už jo vaidinimą. Išrodo, kad ir Kęstutis gerai atliko savo rolę.

Jogaila labai puikiai pasirodė savo rolėje. Tikrai jis atrodė, kad būtų tas pats mūsų tautos išdavikas. Jo apsirengimas, judėjimai ir veidmainiški maldavimai Kęstučio, kad jo nežudytų buvo pilni pagiežos ir klastingi. Taip pat jis gerai atliko ir Lingailos rolę clevelandiečiai ilgai negalės pamiršti jo del žiaurumų su "Danute".

Goštautas kaipo Kęstučio žymiausias karuomenės vadas irgi tipiškai atvaizdavo to seno vado asmenį. Martynui scena yra gerai žinoma jau nuo senai ir jį clevelandiečiai pažįsta ir įvertina jo vaidinimą. Martynas ši kartą pasirodė visapusiškai puikiai.

Onai didelė garbė priklauso už jos nudavimą aukštos kilmės moteriškės tipo, kaip kalboje, taip gestuose. Viktorija atrodė, kaip mūsų tautos įžymiausio karžygio žmona. Ji tokiose rolėse yra kompetinga.

Vaidila nors metais jaunas, bet vaidinime pasirodė pilnai subrendęs. Jaunas Kaziukas puikiai atvaizdavo mūsų gilios senovės dvasiškius — vaidilas. Kaziuk bravo už tai!

Gražųjį epilogą išpildė šie S. D. kp. vaidilos: Vytautas — A. Mačiokas; Lietuva — St. Ivinskaitė; garbės kareiviai — P. Luiza ir K. Raznatauskas, kryžiuočių kareivis — V. Krasauskas.

Pakilus uždangai ir išvydus Vytautą sėdint soste ir Lietuva besiruošiant dėti jam ant galvos karūną, kiekvieną liet. giliai susijaudino tokį reginį pamatęs, o ypač kada Liet. dėjo karūną Vytautui ant galvos, o už scenos visas koras traukė Liet. himną orkestrai pritariant, o prie to dar gražaus vaizdo prisidėjo pritaikytos tam tikros šviesos (spot lights). Visa publika jautėsi, kad ji tikrai gyvena Vytauto amžiais. Tai taip buvo užbaigtas šis gražus veikalas.

Kariškas dainas, kurios buvo dainuojamos laike vaidinimo, parūpino vytis J. Rakauskas, P. Macenui ir kitiems prigelbstant.

Pertraukų metu buvo gražių pamarginimų, kuriuos išpildė programo vedėjas papasakodamas apie D. L. K. Vytauto gyvenimą ir bendrai apie Liet. istoriją.

Antrą dalį išpildė vytė A. Salaševičiūtė ir vytė A. Kulbickaitė, kuriuodvi taip žavėjančiai sudainavo kelis duetus, kad net buvo atšauktos pakartoti.

Didelė garbė priklauso A. Salaševičiutei už taip puikų prirengimą šių duetų ir nekurių dainų, kurios taip muzikaliai buvo sudainuotos. Joms akompanavo jaunesnioji Salaševičiūtės sesutė Mitzie.

Šio veikalo ir viso programo pasižiūrėti publikos buvo prisirinkę pilna svetainė. Dauguma turėjo stovėdami pasitenkyti. Kuom vyčiai gali pasididžiuoti, bet jau veikalo perstatymu ir patenkinimu publikos, tai tikrai gali, nes dar neteko išgirsti, jog kuris būtų pasakęs, kad veikalas buvo prastai suvaidintas.

Po vaidinimui, visi lošėjai dainininkai su savo kuopos dvasios vadu turėjo vakarienę. Laike užkandžių buvo gražių ir linksmų juokelių, kuriuos daugiausiai pakrėtė kuopos dvasios vadas kun. A. Karužiškis ir P. Luiza, kuopos pirmininkas.

— Danutė.

CLEVELAND, OHIO Council 25

Well, here we are. Another year to plod and plow for that little thing called success. I just wonder

what this year of 1932 will bring to the Knight's of Chapter 25. I can easily give credit to them for the stick-to-iveness which they showed in the previous year. And that certainly is the best way to go about acquiring that success.

During 1931 there were a few members who resigned, but the new members that joined made up for them. In some cases two-fold. Some members were good workers and tried to raise the club to some degree of perfection, others well, it can only be said that they did not possess the spirit of co-operation.

Sad to say, some of our members had attained the maxim of "give and take"; in their few services for the club, perhaps not knowing that "it is more blessed to give than to receive". But I presume that in the future these members will remember to give, not only pecuniarily but will also prove co-operant, for the club which they wish to place on a high pedestal, not only because they are members of that club, but because it represents some of the principles which are most dear to the hearts of their parents.

Others members have worked, not for the club, but for personal glory. Forget yourself. Be a true knight, who is not selfish but who works for all in a true benevolent spirit.

If other members are praised for the work they have done, do not be jealous, but be glad that you have such a member in your club, and attempt to follow his example in activity.

Last but not least. I hope that in the coming year, the name "Vyčiai" will not be TAKEN IN VAIN that each and every one of us will be proud to be called a Knight and in that way have all looks up to us as an example of Catholic youth.

Are you with me? Let's try to make 1932 one of the most glorious year's in the history of our club, and if we fail once "try, try again".

— Dawn.

I WONDER WHY'S

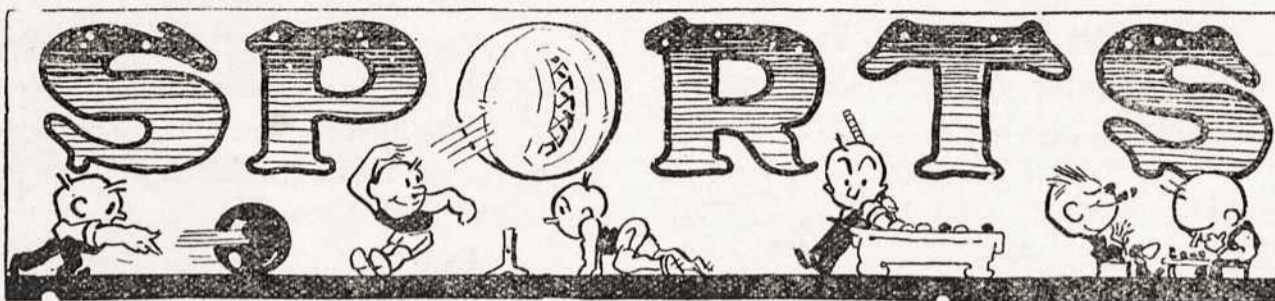
I wonder why "Ansy" Lauraitis is beginning to look so thin? Too much basketball? That's the answer. I am sure you know what I mean, if you watch him display his pep in the De Paul U. basketball team.

I wonder why the North Side squad has such individuality plays? Teams don't win that way, unless someone is exceptionally good. Why don't you try more passing. So far, you've done fine, keep it up, and remember — self honor doesn't travel very far.

I wonder why the Cicero are so bashful? Many a fair maiden has cast a soulful glance toward them thinking, why don't they ask us to dance? Come on, boys be more sociable. You've got "it" in basketball, how about dancing? We dare you to...! How about it Zuke Whitey, Hawk, Buddy or Vince?

I wonder why Providence has quieted down? Once upon a time they were the loudest rooters. What's happened? Don't dishearten — better times are coming, so they say.

Bridgeport and Brighton have been showing some marvelous plays. I wonder why?

CHICAGO DISTRICT BASKETBALL LEAGUE

A. Zickus.

About this time last year the basketball fans conceded the basketball championship to Cicero. Cicero's closest competitor, North Side, had lost two games and it was evident that Cicero had clear sailing for the remainder of the season. Consequently the attendance at the games dropped considerably. The fans failed to find excitement in a league in which the race for championship was not close.

This year the commissioners in order to prevent an occurrence of another run-away championship, have initiated a six-week registration system. Each team was allowed the first six weeks during which they could register qualified players. Now that the first six weeks are over which council is represented by the best team? That is for the fans to decide. Incidentally every Sunday brings an increasing number of fans to witness this year's neck and neck race for championship.

Cicero continues to lead the league, but only by virtue of being last year's champions otherwise Brighton Park and Town of Lake have as much claim to first place as Cicero, all teams having won four and lost none. Bridgeport with its fast scoring machine is to be closely regarded as championship timber having won four and lost one. Following Bridgeport, West Side and Providence, the dark horses of the league, exhibit all the potential qualities which may prove distressing to the leaders.

North Side, Marquette, and Indiana Harbor up to date have not come up to expectations, but plenty of fight can be expected when they play. It wouldn't be a bit surprising to witness one of these teams upset a leader.

The gamest team on the floor is West Pullman. Although they have not won a game their opponents encounter a real battle when they play this quintet from the south.

This summarization of the team's power can be confirmed only by witnessing the basketball games for the next six weeks.

CICERO'S LONG STRING OF VICTORIES BROKEN.

Bridgeport with a surprise team beat Cicero 19 to 18 in a hair-raising tilt. The surprise of Bridgeport's team came in the form of Kluchinskas and Jensenis of the K.C. league. Kluchinskas, last year's leading scorer in the K.C. league, led the Bridgeporters to victory.

Bridgeport's victory over Cicero ended Cicero's long string of victories which started in 1930.

The game was full of excitement. Cicero led at the end of the first quarter 5 to 0. Then Bridgeport came back strong and took the lead at the half 9 to 6. In the third quarter Cicero again took the lead by a

score of 16 to 12. In the final quarter Bridgeport sank three baskets and a free throw to Cicero's lone basket, which was not enough to overcome Bridgeport's lead.

Konnie Savickus is playing inspired ball this year. It is probably due to the fact that he has caught some pretty brunette or blonde watching him.

The demure Obie Zvibas can play better basketball when there are no women present, but he still is the ladies' idol at St. Phillips Gym.

Stumbris of Providence was last year's leading scorer. This year he seems to have lost his eye for the basket, or is it that he found his eye on some femme.

For hints on what a well dressed man should wear at basketball games pay attention to Ed. Zilvitis, manager of Brighton Park. He's the only manager with a mustache. He and the referee with the same decoration get along splendidly.

JUST A SUGGESTION.

I and many members of the organization would like to see an "All Star" basketball team picked in every district, for instance N.Y.-N.J., Chicago and etc. After the selections were over, these "All Star" teams could challenge each other.

There is no doubt that the interest among the members and councils would be great. Another good point to remember is that this would help us to become more acquainted with the members of the K of L and it would also help us to bring about a better understanding of the ideals that we are working for.

If you don't like my suggestion, you can throw me in the lake, provided you find me.

Dan from Council 52.

CICERO K OF L GIRLS.

The Cicero K of L Girls have started their third basketball season. The vets are Helen Petkus — capt., Josephine Ellis, Francis Malecky, Mary Beacon, Aldona Trainis, and Stella Kentis. In addition, there are some promising stars in Rose Yurkus, Antoinette Zayus, Stephanie Jesulaitis, and Harriet Wastak.

Frank Zuke, their eminent coach, remarked, that great improvement was shown by the girls this year. The team, at the present time, is in first place in the K of L Girls Basketball League, and has determined to win the "Championship of 1931-1932. In the first round of games in the league Cicero defeated the other councils by the following scores — Brighton 27-15; Indiana Harbor 14-13; Bridgeport 12-9; Providence 18-15; Marquette 18-5. In their second meeting with Brighton, Cicero trounced them 22-4.

These following teams were also defeated by Cicero. Oak Park Girls 36-14; Nativity Girls 29-6; Austin Town Hall Girls 12-9; and Cicero Aces 24-22. Council 14 Girls have won ten games and as yet have not met a defeat this season. Keep it up, girls!!!

— Voila Tout.

HARRISON-KEARNY, N. J., Council 90

Our girls started their season with a victory and another victory. The first game played against Harrison Co-eds, 12-3, the second with the Arlington Methodist, 20-4. Nice work girls, keep it up.

Allow me to introduce our hard working, vivacious team.

Rookie Barcauskas (Coach) — Our faithful standby, walks around chewing a cigar while the team is in action.

Julia McShulskis (Manager) — Supplies soap, pins, socks etc. when we forget ours. One in a million, and we have her.

Mary Zogas, Ann Stankus, Mary Barcauskas, are on the team for the third year.

May Onites and Stella Adams are two more of our sturdy maids. Ask me if our beginners are good, you'll soon see them on the court.

They are few but mighty, and action is their middle name. Due to good sportmanship, and hard work the girls have gained fast popularity, and are constantly in demand for exhibition games. Having also entered the N. Y. and N. J. K of L League they have a busy season in store.

Here's luck girls. Were with you to the end.

KEARNY GIRL'S TRIM COUNCIL 49.

Recently the Kearny-Harrison girls paid Brooklyn council 49 a friendly visit and defeated them in a friendly basketball fight 34-7 at the St. George Parish Hall.

Of course council 49 did not stand any chance against the Kearny girls as they were much faster and made some very fine shots. Ann Barauskas of Brooklyn did all the serving for council 49. Well, I think it is up to the fellows of our group to even up the score when we play with the Kearny men's team in the near future.

— The Scribe Council 49.

ROCHESTER, N. Y. Council 93

A CHALLENGE TO ALL.

The K. of L. basketball team defeated in the first game of the opening season the strong and formidable Torrie Team of Rochester by the score, 23 to 20. Then, they journeyed to East Rochester and defeated the Roosevelt in their first defeat ever suffered on their court by the score of 23 to 18. The Y. M. C. A. Roamers suffered a most disappointing defeat in one of the fastest and most exciting games of the season in Rochester by the score of 29 to 28. Bond Clothes with the pick of the City's scholastic stars were defeated by the score of 32 to 17 and, then, the Brodies team who are all-star football players in the city proranks met the same fate by the score, 52 to 15.

But, victory never tasted sweeter to the Knights of Lithuania Rochester than it did on Saturday nite, Jan. 2, when they trimmed the strong St. George's Lithuanian team of Niagara Falls on St. Theresa's court in Rochester in a into-city basketball game, 43 to 13.

Our pastor, Rev. John Bakšys, who is an active supporter and enthusiast of the Knights, gave a short speech before the opening of the game to the members of the both teams and, also threw up the first ball in the game.

With a crowd of more than 300 supporters the Knights took command over the ball and never lost it. St. George's Lithuanian team of Niagara Falls managed to tie the score in the second quarter at 6 all but the K of L had too strong an edge over the tired visitors. Niagara Falls quintet did everything but play the kind of basketball they are capable of playing. It seems that the Niagara quintet was off color.

The boys missed a carload of foul shots, Gudites and Aepen played a very active and brilliant for the losers.

Lithuanian Knights of Rochester, especially Balzar and Borshansky, played wide awake basketball. Frank Franklin and Roegner were towers of strength. Time and again they broke though to snatch enemy passes out of the air. Johnny Franklin, our Lithuanian "Jack Sharkey", outplayed Aepen at center while "Spike" Eckert was always in the thick of the fight. Summary:

Score at half time, Knights 21; Niagara Falls 6; referee, Yates;; umpire, Friedman.

A "revenge" game will be fought by the same teams in St. George's Lithuanian Parish Hall, Niagara Falls, N. J., on Sat. Evening, Jan. 16. The Niagara Falls boys are planning to "trim" the boys of Rochester on their own court! A large crowd of boosters and supporters from Rochester are planning to go along with the Rochester boys and cheer them on to victory!...

The captain of the Lith. Knights of Rochester is "Wittie" Balzar, manager is Peter Pikunas, Jr., and coach is "Red" Parks.

The Lith Knights believe that they have a combination that will play a distinct and prominent part in the basketball season this year. They would be very glad to hear from other Lithuanian basketball teams, for example: in Amsterdam, Binghamton, Hartford, Waterbury, etc. For information please write to Peter Pikunas, Jr., 185 Roycroft Dr., Rochester, N. Y.

— J. C. M.

THE VICTORY DANCE.

Do you know the date or place? Certainly you don't since neither has yet been decided. There are many probabilities, the most likely being that the dance will be held the first Sunday after Easter at Meldažis hall.

This will be the first time that all the basketball players and bowlers of the Chicago District League will be requested to be present. The champions of both sports are to be honored for this is to be their event. We have about 120 basketball players and approximately 50 bowlers, so you may take it for granted that there will be a crowd present. With 200 fellows, who will undoubtedly be there, and the same number of girls, rest assured it's to be a lively evening.

The committee, in full control, consists of Charles Seputis of Brighton, Tony Zickus of Cicero, Paul Salimieras of Providence, and John Tenzie of Bridgeport. If anyone will want to give these young men any competition for that evening, they're welcome to it. The best dance the District has seen in a long while, is their aim. Will they do it? We'll all be watching.

— Sir Loim Steak

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON
OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

Tel. Prospect 3939

Metropolitan Wet Wash Laundry

Vienatinė Lietuvių Skalbykla
Chicagoje.

6553 SO. KEDZIE AVE.

CURLEY and his ILLINOIS VAGABONDS

A great Lithuanian Leader
with a popular orchestra see
Curley Evans (Ivanauskas) 919
No. Mozart St., or "Vytis" 4736
So. Wood St. Phone Laf.6298.

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
Res.6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

2423 West Marquette Road

VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
Ketv. 9 - 12 ryte.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS

VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Rez. Phone Grovehill 1321

Office Tel. Lafayette 4180

DR. VINCENT G. STEELE

LIETUVIS DENTISTAS

4180 Archer Ave., šale Midland
Bankos. VALANDOS: 10 iki 12
A. M., 1 iki 5 P. M. 6 iki 8 P. M.

Telefonas Yards 1188

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Ylyčia Dovanai

3319 AUBURN AVENUE

When you think of installing
first class plumbing

**JOHN KLEKER
Plumbing Co.**

1707 West 47th Street Chicago
Telephone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5330 Archer Avenue, Chicago

Telephone Lafayette 6531

PRAŠAU PAMĖGINTI.

Mielas jaunime, jūs dažnai pralei-
džiate daug pinigų blogiems saldaini-
ams, kurie net kenkia ir jūsų svei-
katai.

Kodel nepamėginti geriausios rū-
šies lietuviškų saldinių, kurie pa-
gaminti "Rutos" dirbtuvėje Lietuvo-
je? Užtikrinu jums jei tik kar-
tą paragausite, tai ateity be jų ne-
apseisite.

Rengdami balius ir kitus susiėji-
mus naudokitės tik "Rutos" saldaini-
niais, nes tuomi jūs vartosite gerus
gaminius ir kartu paremsite Lietu-
vos dirbtuves.

Saldainiai ko geriausi — kainos
mažiausios.

Su užsakymais kreipkitės:

"RŪTOS" Atstovybė, 3251 South
Union Avenue, Chicago, Ill.

PADĖK SAVO PINIGUS ANT 6-to NUOŠIMČIO

Del Saugumo ir Parankumo Taupykite METROPOLITAN STATE BANKE

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo
bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais.
Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS

METROPOLITAN STATE BANK

Po Valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street